

kakor navadno v vsakem velikem mestu. Čim dalje prideš v starem mestnem delu, tem revnejše je. Uličke se bolj in bolj zoževajo. Hiše so razpokane in zveržene; strehe upognene; omet se je odluščila s sten, ki so se tako udrle v zemljo, da stojé okna pritlična komaj z gornjim delom nad tlakom uličnim. Povsod se vidi tu nesnaga, nered in beda človeška.

V tem delu mesta se nahajajo krčme, v katerih plačáš petnajst goldinarjev na teden za prenočišče in hrano; tu so kuhinje, kjer dobijo gostje vsoljeno meso, gnile ostrige in ribe, katere gotovo sama voda meče na pesek; tu so tajne hiše igralnice, različna utočišča mornarjem; tu so skratka brlogi pregreh, bede, gladú in solzá.

Vendar je ta mestni del živahen, ker se vsi izselniki, ki ne dobijo dela, ali ne morejo potovati v notranje kraje, tu nakopičijo; tu stanujejo, tu živé in umirajo. V takem peklú človeškem najdemo stara znanca naša: Lovrenca Sekirnika in hčerko njegovo Micko. Zemljišče, katerega sta se nadejala, je bilo sen in je ubežalo, kakor sen; resničnost pa se nam predstavlja v podobi tesne izbe, udrte v zemljo, z jednim oknom brez šip. Po stenah izbinih črné se proge ulaže in umazana plesen; pri steni stoji zarujavela in predrta pečica železna in stolček s tremi nogami; v kotu pa namešča postelj malo slame ječmenove. To je vse. Stari Lovrenc kleči pred pečico in išče v ugaslem pepelu, ni-li se morda kje skríl kak krompir. Micka pa sedi na slami in zre, oklepajoč kolena z rokami, nepremično v tla. Dekle je bolno in onemoglo. Micka sama je to: ali njeno nekdanj rudeče ličice je upadlo globoko, polt je blede in bolehná. Poznali ste se jej na obliču bolezni in revščina.

Brž po prihodu v Rio de Janeiro, tisto noč, ko smo ju zapustili na ulici, sta obolela za žolto mrzlico. Ta bolezen je grozen gost v stolici Braziljski. Leta 1873 je pomoril deset tisoč ljudi. Najrajši si izbira tujce posebno meseca januarja. Treba je samo, da se prehladiš in že imaš to strašno bolezen. Od kraja te trga po udih; potem postaneš neobčutljiv in na to pljuvaš črno kri. Zares veliko čudo je, da še živita Lovrenc in Micka. No slovenski život je pač žiljav in vse premaga. Drugi mesec teče, kar stanujeta v tuji hiši in sedita v tej jami; pošli so denarji. Ko je stari Lovrenc nekoliko ozdravel, skušal je dobiti dela; ali razumeli ga niso, česar hoče; hodil je v pristanišče nosit zabojev in skladat premoga na ladije; toda ni imel gar; naposled so ga izrinili mulati.*) Kak delavec pa je tudi to, ki ne umeje, kaj mu pravijo? Česar se je lotil, karkoli je hotel početi, kamor koli se je obrnil, povsod so ga zasmehovali, odrivali in suvali; ni si torej mogel nikjer ne groša zaslužiti, ne izprositi. Lasje so mu osiveli od bede, usahnili je up, pošli so denarji, a začel se je glad.

Ko bi doma med svojimi izgubil vse, ko bi ga zdelala bolezen, ko bi ga otroci spodili iz kože, trebalo bi mu le vzeti palico v roke in hoditi od hiše do hiše; kmet bi dal kos kruha, kmetica moke ali zaseke in bilo bi živeti, vsaj kakor ptici, ki ne seje in ne orje. Vrh tega bi se lahko postavil pod križ ob cesti; imel bi nad seboj razpelo, zgorej nebo, na okrog pa polje in v tej tišini vaški bi Bog uslišal njegovo molitev. V tem mestu pa je strašno hrumelo in ropotalo, kakor v kakem stroju; vsakdo se je gnal naprej; vsakdo gledal le pred sebe; tuje nadloge nihče ni uzrl. Tu je bilo vse nekako čudno, tuje, in vse se je tako pehalo in suvalo, da je moral vsakdo, ki se ni umel v tem vrtincu gibati, izleteti iz kroga in se razbiti, kakor glinast lonec. (Dalje prih.)

*) Mulat se imenuje tak človek, kateremu je oče bel, mati pa zamorka.

Smešnica. Tudi berači imajo vesele ure in v tistih se rad kateri pohvali in tako je bilo tovrstnej z vaškim beračem Miškom. »Jaz sem«, pravi, »jaz sem sicer slab za oči, toda ne bojim se nikogar. Une dni sta jo potegnili celo dva žendarja, ko sta me zagledala na razkrižju...« — »Za teboj!« mu seže starši tovariš v besedo.

Razne stvari.

(Naznanilo.) V tiskarni sv. Cirila v Mariboru se je te dni dogotovila težko pričakovana knjiga: »Sveti Pavel, apostol svetá in učitelj narodov. Njegovo življenje in delovanje opisal dr. Mihael Napotnik, knez in škof lavantinski«. To je sedaj druga, popravljena in pomnožena izdaja imenovane knjige in se dobi, dokler še je bode, v kn. šk. pisarni v Mariboru za 1 gld. in če se naj pošlje s pošto, 5 kr. za pošto.

(Sv. birma.) Mil. knezoškof so te dni delili zakrament sv. birme v Vuzeniški dekaniji, tedaj na severnem Pohorju in je gorelo na čast mil. knezoškofu vse te dni veliko kresov po višjih gorah.

(Železnica.) V nedeljo je v Mariboru »ljudski shod«, v katerem se govori o železnici iz Maribora gori do Zelenega travnika. Za Maribor bi bila taka železnica vsekako koristna.

(Zrelostni izpiti.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru se vršijo te dni pismene zrelostne skušnje, ustmene pa bodo dne 25. in 26. julija.

(Slov. čitalnica) v Mariboru napravi v nedeljo, dne 11. junija, svojim udom veselico v Jarenini. Tamošnje »bralno društvo« pa se pripravlja, da jih prijazno vsprejme.

(Vojašnica.) Pri Mariboru je velika vojašnica, ki nosi ime svetlega cesarja. Kakor se govori, pride pa že prihodnje leto va-njo vojaška šola, kakor je bila svoje dni.

(Šulverein.) Kakor se hvali dr. pl. Krauss, doma iz Prusije, sicer pa profesor na mestni gimnaziji v Beču, izdal je nemški šulverein že 100.000 gld. za ljudske šole v slov. delu naše dežele.

(Bralno društvo »Mir«) pri Veliki nedelji je imelo osnovalno zborovanje dnes s sledečim vspehom: Ob osmih slovesna sv. maša, po sv. maši pa v društveni sobi pri g. Goričanu vpisovanje udov in volitev odbornikov.

(Domača zgodovina.) Včeraj je bila na c. kr. gimnaziji v Mariboru skušnja iz štajarske zgodovine. Navzoč je bil c. kr. okrajni glavar, g. Fr. Kankovsky, podžupan v Mariboru, dr. Schmiderer ter nekaj gg. profesorjev. Darila so dobili ti-le četrtošolci: Jožef Limovšek, Arnold Mally, Franc Vajda, Anton Majžer, Matija Slavič in Alojzij Kukovec.

(Okrajni zastopi.) Volitev g. dr. Fr. Jurtela, odvetnika v Šmariji, za načelnika in g. Iv. Anderluha, veleposestnika v Šmariji, za namestnika v okr. odboru v Šmariji je dobila najvišje potrjenje; zatem še volitev g. Antona Svetina, c. kr. notarja na Vranskem, za začelnika in g. barona Wittenbacha za namestnika v okr. zastopu Vranskem.

(Narodna zmaga.) Dne 5. in 6. junija so bile volitve v obč. zastop v Škoflji vasi pri Celji. V vseh treh volilnih razredih so izvoljeni vrli slov. možje. Nemškutarji so v tej občini popolnem »na tleh«.

(Novi denar.) Čedalje več prihaja novega denarja med ljudi, ali ne plačuje se še z njim veliko. Do konca prihodnjega leta bode neki še stari goldinar »vladar«, od dne 1. januarja 1895 pa stopi do cela krona na njegovo mesto.

(Živinoreja.) Na južni železnici je postaja v Vidmu odločena za pregledovanje živine, ki se pripelje iz hrvaških krajev v našo deželo in še dalje. Od dne 1. julija naprej se pregleda ondi živina, predno sme dalje v deželo.

(Požarna bramba) pri Sv. Trojici v Slov. goricah priredi v nedeljo veselico na vrtu gostilne Steinbauer ter upa iz vstopnine toliko denarja, da si kupi društveno bandero. Prav, toda naj odloži potem v zahvalo — nemško povelje!

(Umrli) je pri č. šolskih sestrah v Mariboru s. Koleta Haas po dolgi bolezni, v 57. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Tobak.) Leta 1892 se je skupilo za tobak v naši državi, brez ogerskih dežel, 82,474.625 goldinarjev, za 1,246.107 gl. več, kakor leta 1891.

(Za družbo duhovnikov) so od začetka maja do danes vplačali č. gg. Marzidovšek 5 fl., Kolar Ant. 10 fl., Plepelec 13 fl., Cerjak 10 fl., Cinglak 22 fl., Zupanič 2 fl., Kržišnik 1 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jakob Cinglak, kaplan v Selnici za Dravo, prevzame oskrbovanje iste župnije, in je župnija razpisana do dne 14. julija 1893.

Poslano.*

Že v štev. 15 od 13. aprila 1893 ste v odelku »Razne stvari« cenjenega Vašega lista omenili o nekem agentu, kateri se klati po naši škofiji. Omenjeni je že na večih krajih, osobito pri čast. gosp. župnikih, z zvižgačo dobil denar na ime tvrdke Leopold Neufeld in J. E. Tintner na Dunaju. Jaz imam v rokah od obeh teh tvrdk dokazilo, da omenjeni agent, kateri se p. n. gospodom predstavlja pod imenom Ant. Butzman, ni ne pri eni ne pri drugi omenjenih tvrdk prodajalec in ga sploh pri teh tvrdkah ne poznajo. Omenjeni agent je majhne postave s temno rjavo polno brado, potuje z ženo in dvema otrokoma in pravi, da je doma iz Passave na Bavarskem. — Ker sem podpisani zastopnik tvrdke J. E. Tintner na Dunaju, stejem si v dolžnost, da ta slučaj v javnost spravim, naj se p. n. slavno občinstvo takih ljudi obvaruje.

Podgorje pri Slov. Gradcu, dne 2. junija 1893.

Blaž Zrebel.

*) Odgovornost se le prevzame, kolikor postava nalaga. Ured.

Loterije številke.

Gradec 3. junija 1893:	72, 48, 17, 24, 75
Dunaj „ „	88, 12, 38, 50, 47

Služba organista in mežnarja

je do dne 1. oktobra t. l. v Negovi razpisana. Dohodki so pišli — stanovanja tudi ni!

1-5

Cerkveno predstojništvo.

Josip Horvat,

1-3

kamnosek v Račjem,

priporoča svoje izdelke: nagrobne spomenike iz Pohorskega mramorja po najnižji ceni.

Štajerska deželna

Tempeljska

in

Styrijska slatina

vedno sveža napolnitev v novem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogateu-Slatini, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in drogerijah, ki so na dobrem glasu.

Jajca za valjenje

pravih Brama-kokošij, komad 15 kr., holandskih, črnih z veliko belo kapico, komad 15 kr., houdanskih kom. 15 kr., pravih štajerskih kur, komad 10 kr., minorka komad 20 kr., Langshan 30 kr., puranov 30 kr., srebro-Wyandottes 50 kr., Rammelsloher 15 kr., Coochin-china 25 kr., hamburških Silber-sprenkel komad 25 kr., velikih štajerskih rac kom. 15 kr. Razpošiljam jajca za valjenje le od čistih živalij, katere so čistost večkrat premirane in sem porok za bile že in pravost sort.

Maks Pauly
Köllah, (Štirsko.)

4-5

Zahvala.

Za jako ljubeznjivo in ogromno vdeležbo pri pogrebu našega blagega moža in očeta, gospoda

Martin Pristernik-a,

nadučitelja,

izrekajo vsem udeležencem, posebno pa domačemu gospodu župniku Zupanič-u, č. gg. župnikoma Zmavc in Galun in č. g. provizorju Selih-u, ki so brezplačno rajnemu zadnje ljubezen skazali, gosp. c. kr. nadzorniku Trobej-u, gg. učiteljem in končno vrlim kmetom, ki so svojega učitelja k zadnjemu počitku nesli najiskrenejšo zahvalo.

Žalujoci zaostali.

Sv. Ožbalt za Dravo, dne 25. maja 1893.

Išče se v najem

mlin in žaga, ali pa samo mlin na več tečajev v dobrem stanu; zraven mora biti tudi svinjak, hlev in njive. Vzame se tudi gostilna bodi-si v najem ali pa na račun.

Fr. Udovič,

1-3

v Št. Petru pri Novem mestu Rudolfswerth.

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

prodaja od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico
po 100 litrov 8—10 gold.

4

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvete in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,
gospodke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjižničarska dela se točno in takoj po ceni izvežujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko.

16

Razglas.

Pri Sv. Antonu v Slov. gor. bode dne 22. junija živinski in kramarski sejem.

Občina Cerkvenjak, dne 4. junija 1893.

F. Tomšek, predstojnik.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zreal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 20-20